

03418

12403190M+

Dunaszekcsői

Hírek

Tartalom:

Helyi hírek.....	2-6. oldal
Zöld sarok.....	6-7. oldal
Történelmi növények.....	7-9. oldal
Tév/hitek	9-11 .oldal
Könyves sarok.....	11. oldal
Hangsín	12-15.oldal
Virágszirmok.....	16. oldal

5. évf. V. szám

2026. Május

Elérhetőségek:

-muvhaz.dszekcso@gmail.com

-Dunaszekcsői Művelődési Ház Facebook
oldala

-7712 Dunaszekcső Kossuth Lajos u. 33.

- instagram

- weboldal:muvhazdszekcso.wixsite.com

Az újságot megjelentette Dunaszekcső
Község Önkormányzata 150 példányban.

Szerkesztő: Mikoláné Kulutáczy Tímea

Lektorálta: ifj. Galambosi László

Programajánló

2026. május 1. (péntek) – Zenés ébresztő, Májusfa betáncolás

2026. május 16. (szombat) - Német Nemzetiségi Táncegyesület
XI. Táncbemutató délutánja - Szabadtéri színpad

2026. május 30. (szombat) - Májusfa kitáncolás, Duna-Gyöngye
Néptánc Egyesület II. Tavasz-záró táncdélutánja - Szabadtéri
színpad

2026. május 31. (vasárnap) - Gyereknapi - Művelődési Ház

Helyi hírek

131 év a Duna hátán

Községünkben egy újabb szolgáltatás szűnt meg 2026.03.19-én. A dunafalvai önkormányzat értékesítette a kompot és a hozzá tartozó kishajót. 1895. június 29-én állt szolgálatba a Dunaszekeső község által vásárolt gőzüzemű kis géphajó. Ettől kezdve vált rendszeressé a két part között, meghatározott menetrend alapján, megbízhatóan közlekedő kompjárat.

A Duna elválaszt bennünket szomszédainktól, a folyó csak a megfelelő igény és akarat megléte esetén kötheti össze újra a két partot. (A kishajó változatlanul közlekedik tovább.)

Ovis hírek

Április hónap elején Óvodánkban is járt a Húsvéti Nyúl, volt tojáskeresés, locsolkodás, és egy kis pihenés is kijutott jónéhány gyereknek, hiszen az iskolás tavaszi szünet miatt sokan otthon maradhattak a nagyobb testvérekkel, intézményünk összevont csoportban működött ez idő alatt.

A Föld-napja alkalmából növény-ültetést szerveztünk és csatlakoztunk falunk szemétygyűjtő akciójához is azon kívül, hogy a gyermekek számos - játékos, mozgásos, kreatív, ének-zenei, anyanyelvi fejlődést segítő, erkölcsi és érzelmi intelligenciát fejlesztő -

környezet- és természetvédelmi témájú tevékenységen vettek részt a projekthét során.

Udvarszépítő, növényültető kezdeményezésünk a szülők felé sikeresnek mondható, sokan vettek részt április 22-én ezen a délutáni programon, együtt szépítettük Óvodánk udvarát, amely ezzel virágosabbá, rendezettebbé vált. Ezúton is köszönjük mindenkinek, akik növényekkel, és szorgos munkájukkal hozzájárultak az eseményhez.

Április 20-án a Léghajószínház: Tíz, tiszta víz című előadását láthatták a gyerekek

az Óvodában a Víz és a Föld világnapja alkalmából. Jó hangulatú, vidám, zenés, és nem utolsósorban tanulságos negyven percben lehetett részünk.

Április 21-én a Napraforgó-bérletesek a tavaszi évad utolsó előadására látogattak el a Mohácsi Színházba, ahol Pán Péter történetével szórakoztatta a gyerekközönséget a társulat.

Április 24-én a Teknőc csoport apraja-nagyja a Tracittag-hoz kapcsolódó énekes-táncos műsorral állt ki a templomtérre, ahol az iskolások egy része, az ovisok, és néhány szülő is megtisztelte őket jelenlétükkel, és tapssal jutalmazta előadásukat.

Április 27-én a falu „Patak-projektje” kapcsán szemléletformáló előadáson vehettünk részt a gyerekekkel, ahol a vízről, a tiszta víz fontosságáról, a víz körforgásáról beszélgettünk az Óvodánkba látogató szakemberekkel.

Április 28-án a Bozsik program keretében Mohácsra utaztak az ügyes futballistáink, ahol összemérhették tudásukat a sportágban jeleskedőkkel.

Április 29-én lehetőséget kaptak iskolába készülő nagycsoportosaink, hogy ellátogassanak Bátára, a Körúti Színház: Emil és a detektívek című előadására. Köszönjük a szülői segítséget a gyermekek szállításában!

Iskolás hírek Március 15.

Nemzeti ünnepünket ismét duplán ünnepeltük. Délelőtt iskolánk öltözött ünneplőbe minden tanulójaival egyetemben, és 6. osztályosaink felemelő előadását tekintettük meg közösen. Délután a községi rendezvényen koszorúztuk meg a forradalom és szabadságharc emlékművét, majd a Művelődési Házban adták elő tanulóink ünnepi műsorukat. Felkészítő tanárunk: Lászlóné Szőke Csilla

Vízből jeles!

Iskolánk örömmel csatlakozott a Happy-hét kezdeményezéséhez, amely a vízfogyasztás fontosságára hívja fel a figyelmet. A programot egy előkészítő hét vezette be, amely során minden osztályban beszélgettünk a gyerekekkel az egészséges folyadékbevitelről és a cukros italok hatásairól, így a tanulók már felkészülten és kíváncsian vágtak bele a tematikus hét programjaiba.

A Happy-hét minden napját egy rövid, szemléletformáló videóval indítottuk, amelyek a víz szerepét, jelentőségét, az egészségre gyakorolt hatását, valamint a víz körforgását mutatták be közérthető, élvezetes formában. A hét végén, a víz világnapjához kapcsolódva, a környezetszennyezésről szóló videóval zártuk a közös gondolkodást.

A program egyik legnépszerűbb eleme a „vízbár” volt, amelynek megszervezésében az osztályok napokra lebontva vettek részt. A gyerekek fantáziája szinte határtalan volt: citromos, narancsos, mentás és gyümölcsökkel gazdagított frissítők sorakoztak az asztalokon, de volt limonádé és különleges, saját ötlet

alapján készült ital is. A tanulók nemcsak elkészítették, hanem büszkén kínálták is ezeket társaiknak a szünetekben, így az egész iskola igazi közösségi terré alakult. Külön öröm volt látni, hogy a gyerekek milyen lelkesedéssel és kreativitással készültek: saját plakátokat rajzoltak, díszítették az osztálytermeket, sőt az alsó tagozatosok közül többen egyenruhában, vidám kiegészítőkkel „vízbárosként” fogadták a vendégeket.

A program nemcsak az egészséges életmód fontosságára hívta fel a figyelmet, hanem közösségépítő ereje is jelentős volt: a közös készülődés, kínálás és kóstolás mind hozzájárultak a jó hangulathoz. A hét zárásaként közös fotó készült a gyerekekkel, amely méltó emléket állít ennek a tartalmas, vidám és tanulságos hétnek. A program végére mindenki számára egyértelművé vált: a víz nemcsak egészséges, hanem közösséget is teremt – és bizony „menő” is lehet

Besszer Erzsébet

Ákos Jánosné vers- és prózamondó verseny

Iskolánkban 1999 óta hagyomány, hogy vers- és prózamondó versennyel tisztelgünk egykori tanítónk, Ákos Jánosné emléke előtt. A rendezvény minden évben fontos alkalom arra, hogy diákjaink megmutathassák irodalomszeretetüket és előadói tehetségüket, miközben méltó módon őrizzük egy nagyra becsült pedagógus emlékét. A verseny különleges hangulatát az is emeli, hogy Ákos Jánosné gyermekei minden évben díszvendégként vesznek részt az eseményen.

Az idei versenyre március 6-án került sor. Társiskolánkból és a helyi tanulók közül összesen 27 diák nevezett, akik vers vagy próza kategóriában álltak a zsűri elé. A versenyzők alsó és felső tagozatos korcsoportban szerepeltek, és mindkét korosztályban külön értékelték a vers- és prózamondókat.

A nagyszámú jelentkező miatt a verseny két helyszínen zajlott párhuzamosan. A zsűri figyelmesen hallgatta a gondosan kiválasztott és igényesen előadott műveket, amelyek között klasszikus és kortárs alkotások egyaránt szerepeltek.

Amíg a zsűri meghozta döntését, a versenyzőket és kísérőiket pogácsával és teával láttuk vendégül. A jó hangulatú beszélgetések és az izgatott várakozás után következett az eredményhirdetés.

A hagyományokhoz híven minden résztvevő emléklappal és csokoládéval térhetett haza, ezzel is megköszönve a felkészülést és a bátor szereplést. A helyezést elért tanulók könyvjutalomban és oklevélben részesültek.

Emmert Józsefné

Pénz7 rendezvények iskolánkban

Iskolánk idén is csatlakozott a március 2-6. között megrendezett országos Pénz7 programsorozathoz, amelynek célja, hogy játékos és élményszerű formában fejlessze a diákok pénzügyi tudatosságát és digitális biztonsággal kapcsolatos ismereteit.

A témahét sikerét több előzetes programmal is igyekeztünk megalapozni. Novemberben a felső tagozatos tanulók matematika órák keretében részt vettek a Medve Matek Logirintus matematikai - pénzügyi versenyen, ahol logikai és pénzügyi jellegű feladatokat oldottak meg.

Az előző évekhez hasonlóan idén is több csapat nevezett a K&H Vigyázz, kész, pénz! vetélkedőre, és örömteli hír, hogy mindkét csapatunk sikeresen továbbjutott a második fordulóra.

A Pénz7 hetében számos program várta a diákokat. Minden felső tagozatos osztályban két kapcsolódó tanórát tartottunk: az egyik a pénzügyi ismeretekkel, a másik a

kiberbiztonsággal foglalkozott. A tanulók így a mindennapi pénzkezelés alapjai mellett az online térben leselkedő veszélyekről és a biztonságos digitális jelenlétről is fontos ismereteket szerezhetnek.

A 3–8. osztályos diákok egy különleges, QR-kódos feladatokból álló állomásos versenyen, a Pénzfutamon is részt vettek, amelynek során az iskola épületében „vándorolva” oldották meg a pénzügyi témájú kihívásokat.

A hetedik és nyolcadik osztályos tanulók négy csapata benevezett az országos Pénzkód versenyre is, amelynek első fordulóját ezen a héten írták meg. Ugyancsak számukra szerveztünk egy különleges előadást: egy külsős szakember beszélt a mesterséges intelligencia pénzügyekben betöltött egyre növekvő szerepéről és annak lehetőségeiről.

A digitális biztonság témájához kapcsolódva több tanulónk sikeresen teljesítette a Digitális Szimat 2026 kihívást is.

A programok során diákjaink játékos, mégis hasznos formában bővíthették pénzügyi és digitális ismereteiket. A Pénz7 eseményei idén is hozzájárultak ahhoz, hogy tanulóink tudatosabban kezeljék pénzügyeiket és biztonságosabban mozogjanak a digitális világban.

Emmert Józsefné

Május

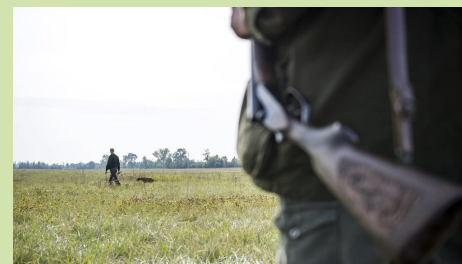
Zöld sarok - Dr. Acél Csaba rovata

Népies kalendáriumokban az ígélet havának nevezték. Erre passzol a mondás, hogy nem az a szép, amit ígér, hanem amit ad. Ugyanis, az elvetett magokban, a méhek által beporzott virágokban, az ősutákban fejlődő magzatokban benne

van az ígélet, a remény, de még hátra vannak a fagyos szentek, és a hetek óta tartó aszály.

De ugyan ilyen súlyú remény és bizakodás övezi a múlt havi választás

– mondjuk ki, hogy rendszerváltás - hatását a természeti környezetünkre, a mezőgazdaságra, vadgazdálkodásra. Ugyanis ezek a dolgok egymás nélkül nem léteznek, a vad, a természeti környezet része, jelenlétét a mezőgazdaságnak el kell tudnia viselni, a kérdés csak az, hogy mennyire akarnak és tudnak egymás mellett élni.

forrás: internet

A túlszaporodott vadállomány – nem nehéz belátni - nagy tehertétele az élő környezetnek, erdőnek, mezőgazdaságnak, ezért egyáltalán nem ítéhető el az erdő- és földtulajdonos, ha segítséget kér a vadászoktól vagy nagyobb vadkár esetén, kárbejelentést tesz.

De a vadállomány is szenved az aszálytól a vízhiánytól, ami elől egészen addig el tudtak vándorolni, amíg autópályák, bekerített nagybirtokok, erdőrészek útjukat nem állták. A mezőgazdaság ipari forradalmi pedig betakarításakor -egy-két nap alatt - elviszi a vad addig bűvő és táplálkozó helyét, világgá szalasztva őket.

És végül visszautalva a várható

változásokra, talán a vadászatban, a vadászok között is lesz „rendszerváltás”, amikor az eddig korlátlan anyagi, területi, és hatalmi hátszéllel puskázó emberek abbahagyják a vadirtást!

Azért a békésebb hangulatért meg kell, hogy említssem, május hónapjának nagyon szép hagyományát, a májusfa állítását.

A keresztény kultúrában, a termékenység szimbóluma volt, ugyanis a lányos házak kerítésére tették a legények május éjszakáján. Abban a faluban, ahol sok fa került felállításra, ott biztosan többen is párra fognak találni. Ennél szebb és pontosabb demográfiai mutató nem is létezik.

Az örökkévalóság fája – Az olajfa történelmi és művészeti öröksége

Történelmi növények - dr. Kovács Iván rovata

Pierre-Auguste Renoir és az olajfák

Pierre-Auguste Renoir életének utolsó évtizedeiben különösen szoros kapcsolatba került az olajfákkal, miután 1907-ben megvásárolta a dél-franciaországi Cagnes-sur-Mer-ben található Les Collettes birtokot. A mediterrán

táj, a napsütés és a birtokot övező olajfaligetek mélyen inspirálták, és számos késői művének központi motívumává váltak. A Metropolitan Múzeum gyűjteményében található The Farm at Les Collettes, Cagnes (1908–1914) is az olajfák között megbúvó parasztházat ábrázolja, a dél-francia fény ragyogásával átitatva. Renoir több olajfás

tanulmányt is készített, köztük a „Olive Trees” (1905) című festményt, amely a mediterrán táj vibráló színeit és a fák karakteres formáit örökíti meg. A Les Collettes-i olajfák nemcsak témát, hanem lelki menedéket is jelentettek számára: a festő reumája miatt a meleg éghajlatot kereste, és az olajfák között találta meg azt a derűt és fényt, amely művészetének utolsó korszakát meghatározta. Késői stílusában a fény szinte anyagszerűvé válik, a fák pedig a természet örök szépségének jelképei.

forrás: internet

Az olajfa legendája és mitológiája

Az olajfa az emberiség egyik legősibb kultúrnövénye, amely már az ókori civilizációk mitológiájában is kiemelt szerepet kapott. A görög mitológia szerint Athéné istennő ajándékozta az első olajfát az athéniaknak, amikor Poszeidónnal vetélkedett a város védnökségéért. Athéné ajándéka – az olajfa – a béke, a jólét és a bölcsesség jelképe lett, így a város az ő nevét vette fel.

A Biblia is gyakran említi az olajfát: Noé galambja olajaggal tért vissza a bárkához, jelezve, hogy az özönvíz véget ért. Az olajfa így a remény és az újrakezdés szimbólumává vált.

Az olajág szimbolikája

Az olajág a béke egyetemes jelképe.

Az ókori görögök az olimpiai játékok győzteseit olajágból font koszorúval tüntették ki, a rómaiak pedig a békétárgyalások során olajágot tartó küldötteket küldték. A keresztény ikonográfiában az olajág a Szentlélek, a béke és a megbocsátás jelképe. A modern világban a diplomácia és a nemzetközi szervezetek is gyakran használják a béke szimbólumaként.

A görögök és rómaiak kapcsolata az olajfával

A görögök számára az olajfa szent növény volt, amelyet nemcsak táplálékként, hanem vallási és gazdasági célokra is használtak. Olaját kenetekhez, lámpákhoz és gyógyításra alkalmazták.

A rómaiak átvették a görög hagyományokat, és tovább fejlesztették az olajfa-termesztést. Az olívaolaj a Római Birodalom egyik legfontosabb kereskedelmi árucikke lett, amelyet Hispaniától Szíriáig exportáltak.

Az olajfa elterjedése Európában

Az olajfa a Földközi-tenger keleti medencéjéből indult, majd a föníciaiak és a görög gyarmatosítók terjesztették el a mediterrán térségben. A rómaiak rendszerszerű ültetvényeket hoztak létre Itáliában, Galliában és Hispaniában, így az olajfa Európa déli részének meghatározó növényévé vált. A középkorban a kolostorok őrizték meg termesztésének tudását, majd a reneszánsz idején újra fellendült az olajfa-kultúra.

Felhasználása, gyógyhatásai és hiedelmek

Az olajfa minden része értékes:

- Olívaolaj: táplálék, gyógyír és szépségápolási szer. Gyulladáscsökkentő, antioxidáns hatású, a mediterrán étrend alapja.
- Levelek: teája vérnyomás-

csökkentő és immunerősítő hatása.

- Faanyag: kemény, tartós, szobrászok és kézművesek kedvelt alapanyaga.

A népi hiedelmek szerint az olajfa hosszú életet és védelmet hoz. Sok mediterrán faluban úgy tartják, hogy aki olajfát ültet, békét és áldást hív a házára.

forrás: internet

Egy vödör mind fölött

Tév/hitek - ifj. Kulutác Zoltán rovata

A késő XVIII. század végén bukkant fel a hősiesség-komikus dráma, mint az opera egyik alfajtája. Egyik legismertebb darabja az Antonio Salieri által megírt *La secchia rapita* avagy, az Ellopott vödör volt, melyben a zeneszerző - illetve a darab alapját képező Alessandro Tassoni olasz költő - egy 1325-ös háborúnak állított emléket, melynek kirobbanását egy bolognai vödör modenai katonák által való ellopásához kapcsolták.

A valóság azonban ennél komplikáltabb és prózaibb. Az itáliai félsziget ekkor már - megszakításokkal ugyan, de - két évszázada a guelf-ghibellin konfliktus színtere volt. Egy kicsit leporolva a középkorai történelemoktatás elfeledett lapjait érdemes megemlékezni a viszály okairól. Még I.u. 800-ban Nagy Károlyt a pápa a frankok első császárává koronázta. Az újdonsült uralkodó a pontifex elsőszámú védelmezőjévé vált, ugyanakkor precedenst teremtett arra, hogy a pápa jóváhagyása szükséges egy császár legitimációjához. Cserébe viszont az új pápa választásához a császár támogatása is kellett.

Az évszázadok múlásával a központosított Frank Királyság helyét átvette a decentralizált, több száz fejedelemségből, szabad városból, grófságokból,

örgrófságokból és püspökségekből álló Német-Római Birodalom, amelyben, hogy a folyamatos káoszon úrrá legyenek, az uralkodók a saját családtagjaikat, barátait, lojális püspököket neveztek ki az egyházi területek élére.

Változást IV. Henrik német király (1056-1105) és Német-Római császár (1084-1105) színre lépése okozott, az egyházfő ugyanis kihasználva a 6 éves gyermek kiszolgáltatottságát, szakított a gyakorlattal és az új pápa megválasztását kizárólagosan a bíborosi tanács kezébe helyezte át, függetlenül magától a császári jóváhagyástól. A felnövő Henrik több éves küzdelmet vívott a lázadó nemesek ellen, majd miután legyőzte a szászokat is, úgy döntött, hogy milánói érsekké nevezi ki Tedaldot, a gyóntatóját. Ez a lépése totálisan és szándékosan szembe ment VII. Gergely 1075 márciusában kiadott *Dictatus papae* című diktátumával, amelyben rögzítésre került - többek között -, hogy kizárólag a pápának van joga püspökök kinevezéséhez vagy eltávolításához.

VII. Gergely erre a lépésre reagálva felmentette a nemeseket a királynak tett esküjük alól. IV. Henrik a következő évben összehívott wormszi zsinaton pedig megfosztotta hatalmától a

pápát. A német területeken újabb felkelések törtek ki, amelyek leverése kifárasztotta az uralkodót és kiürítette a kincstárat s végül a híres, 1077-es Canossa-járáshoz vezetett. A kettejük közötti konfliktus ugyan lezárult, de a világi hatalom és a katolikus egyházfő közötti harc újra és újra feléledt az ezt követő évszázadokban.

Az itáliai félszigeten ez olyan szintet ért el, hogy még városokon belül is frakciók alakultak, amelyek fizikailag összecsaptak. Egyes városok - pl. Verona - többször is oldalt váltottak, attól függően, hogy az éppen aktuális fejedelem vagy városvezetés melyik oldallal szimpatizált. Az itáliai régiókban a pápát támogatók "pártját" guelfnek, a császárért pedig ghibellinek nevezték.

Passerino Bonacolsi, forrás: internet

Ez a konfliktus lokális szinten nem csak politikai-ideológiai síkon mozgott. Nagy szerepet játszott a szomszédos városok, államok történelmi kapcsolata is. Így volt ez Bologna és Modena esetében is, ahol az oldálváltást meghatározta a nem túl szívélyes szomszédi viszony, a már jó ideje létező lokális rivalizálás.

A XIV. század elején a bolognai csapatok rendszeresen rátörtek az alapvetően földművelésből élő modenaiak földjeire, kifosztva és felgyújtva azokat. A kisebb modenai erőket a mantovai származású Passerino Bonacolsi vezette, aki 1325 szeptemberében döntött úgy, hogy ideje kiszakadni a körforgásból és megindult a Bolognaiak egyik erődjé ellen. Amelyet azután egy árulásnak köszönhetően véráldozat nélkül meg is szerzett. A bolognai városvezetés erre a csapatok összehívásával reagált és hírnököket küldött szövetségeseihez (Firenze, Romagna), az erőd ugyanis egyike volt annak a párosnak, amely a városállam biztonságát és befolyását garantálta. Mintegy 32 000 katonával indultak meg a mindössze 7000 fős modenai sereg ellen. Ugyanakkor a modenaiak helyzetét javította, hogy seregük nagy részét tapasztalt német zsoldosok alkották, míg Bologna és szövetségesei hirtelen összehívott és gyengébben felfegyverzett egységekkel rendelkezett.

A következő mintegy két hónapban főleg manőverek és kisebb erődítmények el- és visszafoglalása jellemezte a konfliktust, de november 14-én végül mindkét fél felvonult a Panaro folyó mentén. Bonacolsi, hogy összezavarja ellenfelét azonnal megindult észak felé, majd a naplementét kihasználva visszafordult, átkelt a Panaro folyón, szétverte a bolognai előőrsöt és megindult Zappolino felé. A bolognaiak miután észlelték, hogy a modenai sereg a hátukba került, erőltetett menetben megindultak utánuk. Ugyanakkor a néhány órányi hátrány következtében mire megérkeztek a csataterre, a pihentebb és hadrendbe állt modenaiak várták őket.

November 15-én napnyugtakor - amikor a másik fél már a táborbaszálláson gondolkodott - a modenai sereg támadásba lendült és mindössze két óra alatt rommá verte a bolognai túlerőt. A végső döfést a Bonacolsi által korábban átkaroló hadműveletre vezényelt lovasság rohama vitte be. Az ütközet végeztével mintegy 2500 bolognai halott és sebesült maradt a

csataterén, köztük Albertino Boschetti a modenai guelf frakció vezetője. A modenai elesettek és sebesültek száma olyan 500 fő körül mozgott. A győztes sereg ezután megindulva Bologna ellen, a termőföldeket feldúlta, a kisebb erődítményeket pedig elfoglalta vagy felégette. A várost ugyan meg sem próbálták hódítani, de a falak előtt, az ottani lakók kigúnyolására több paliot (afféle fesztivál, amelyen többnyire a lóverseny a fő attrakció, ugyanakkor megesett, hogy szamarak vagy csónakok csaptak össze, paliok - erős történelmi színezettel - a mai napig léteznek több olasz városban is) rendeztek.

A háborút követően a ghibellinek pozíciója megerősödött a régióban, ugyanakkor valódi váltásokban ez nem nyilvánult meg. Az 1326 januári béketárgyalások során az elfoglalt

erődök visszakerültek bolognai kézbe és teljesen vissza állt a status quo ante bellum, amelyet a bolognaiak valószínűsíthetően némi pénzmozgás révén értek el. A megegyezés ezáltal teljesen feleslegessé tette a háborút és több ezer katona feláldozását.

Az egyetlen valóban maradandó eredménye a viszálynak a már említett bolognai vödör megszerzése volt, melyet a modenaiak a palio során, egy bolognai kútról vittek magukkal, hogy aztán hazatérve a katedrálisuk Ghirlandina nevű tornyában helyezték el. Ez a vödör jelenleg is a modenai városházán van kiállítva és a turisták egyik kedvelt "célpontja".

Könyves sarok

Ebben a hónapban azoknak szeretném ajánlani

Maria M. Kettenring: Házi patika - illóolajok c. könyvét, akik szeretnének megismerkedni az illóolajok gyógyító erejével.

A könyvben az aromaszakértő 13 olyan illóolajat mutat be, amelyek különösen alkalmasak a házi és úti patikába. Ezek az olajok segítséget nyújtanak többek között a megfázás, a

rovarcsipés, sportsérülés, hátfájás, hányinger, izomfeszültség és még sok más esetben.

A könyv részletesen leírást tartalmaz, az illóolajok fizikai- és pszichológiai hatásáról, majd az általános leírás után megtudhatjuk, mit mire lehet használni.

Minden kedves érdeklődőt szeretettel várok a könyvtárban!

Schmidt Gabriella
könyvtáros

Arany minősítés 2026-ban

Hangszín - Dunaszekcsői Fúvószenekar rovata

Ismét eltelt 3 év. 2026. április 25-én a Magyarországi Német Ének-, Zene- és Tánckarok Országos Tanácsa (ismertebb nevén Landesrat) szervezésében ismét megrendezte a Fúvószenekarok Országos Minősítő Fesztiválját, amelynek ezúttal Pécsvárad adott otthont.

A dél-magyarországi régióban hét zenekar mérettette meg magát, azzal a céllal, hogy szakmai zsűri előtt mutassák meg svábzenei tudásukat, és minél jobb teljesítményt kihozva magukból a hön áhított Arany fokozatot kaphassák meg. Azt az aranyat, amit csak a legjobbak érdemelnek. A kimagaslóan jók pedig kiemelt aranyat kaphatnak. A Dunaszekcsői Fúvószenekarnak már háromszor, 2015-ben, 2018-ban és 2023-ban is sikerült az Arany fokozatú elismerést elérni, így nem is lehetett más a célkitűzés, mint ismét a legjobbak közt végezni.

Komoly erőfeszítést igényelt a felkészülés, ami nem is volt zökkenőmentes. A következő nehézségekkel kellett szembenéznünk: A január óta tartó próbák kezdetben csak hiányos létszámmal tudtak megvalósulni. A fő tubásunk egyetemi tanulmányai miatt havonta csak 2-szer tudott hazajönni. A meglévő dobosunk 1 hónappal a minősítő előtt nem vállalta a megmérettetést, ezért új dobost kellett szerezni és betanítani. 2 tagunk a minősítő hetében szerzett kézsérülést. Az egyik klarinétnak a takarópárnája

pont a minősítő főpróbáján adta meg magát.

Azonban volt részünk jóban is, hogy ezeket is megemlítsük: Az új dobosunk nagyon gyorsan beilleszkedett, az utolsó héten pedig egy korábbi dobosunkat is sikerült meggyőzni a beugrásról. 2 gyermeke nevelése miatt korábban gyakran távol levő kiváló szárnykürtös tagunk az utolsó próbákra el tudott jönni gyakorolni. Az utolsó próbákra nagyobb létszámú gyakorlásokat is össze tudtunk hozni, szinte teljes létszámban. Szerencsére tudtunk másik klarinétot adni klarinétos ifjuncunknak a hangversenyre.

Így végül 25 zenekari taggal (és néhány kísézővel) tudtunk nekivágni a pécsváradai útnak.

Raadásul javarészt dunaszekcsőikkel. Kíségítőket nem szándékoztunk hívni, ugyanis így szerettük volna megmutatni magunkat, mivel ez a zenekar korábban is csak szekcsőiekből állt. Ezt az elvet nem szerettük volna felrúgni.

Alföldi Balázs, zenekarunk karnagya folyamatosan azt sulykolta a csapatba, hogy, ha nem tudjuk megütni a szintet, nem fogunk kiállni, mert nem az ezüst a cél. Annál azért jobbak vagyunk, bennünk van a tudás, és a mércét magasra kell tennünk, mert a szakértő zsűri kritikus szemmel (és füllel) figyel majd. Csak magas színvonalú muzsikával nyerhetjük el tetszésüket.

Látván a jelentkező zenekarokat tudtuk, hogy komoly zenei tudást felsorakoztató mezőnybe kerültünk, de nem ismeretlen közegbe, mert mindegyik zenekart ismertük már korábbi találkozásainkból. Ott volt a Mázai Bányász Fúvószenekar, a Villányi Fúvószenekar, a Babarci Fúvószenekar, a somberek Schomberger Dorfmusikanten, a fekedie Die Fekeder, és a Dorfmusik kategóriában indult Die Neun Branauer Musikanten. Legtöbbjük vérében benne van a svábmuzsika, hiszen gyerekkoruk óta művelik a műfajt, ebbe születtek bele. Ezért tudtuk, hogy nem lesz könnyű dolgunk. Ahogy a műsorválasztás sem volt könnyű: a kötelezően előírt Langweile mazurkán kívül egy marsch, egy polka és egy gyorspolka került a repertoárunkba.

Az ünnepélyes megnyitót a mázaiak kezdték a Magyar Himnusz és a Sváb Himnusz eljátszásával. Majd a Landesrat elnöke, Kreis László megtartotta köszöntő beszédét, méltatta a rendezvényt, dicsérve a zenekarok aktivitását a hagyományok őrzésére. Bemutatta a 3 fős zsűrit: az elnök a Landesrat zenekari szekciójának elnöke, aki az Országos Nemzeti Főkarmester díj büszke tulajdonosa; a tagok közt ott ült egy klarinétművész, aki a Pénzügyőr Zenekar vezetője, és egy régi motoros hangtechnikus, aki a megszólaltatott hangszerek hangzását arányaiban kísérté figyelemmel.

A komoly zsűri-gárda megadta az alaphangulatot, tudtuk, hogy nem „babra megy a játék”.

Rögtön az első zenekar után pedig már éreztük is, hogy hova jöttünk, elképesztően magasra tették a lécet a virtuozitásukkal, összhangzásukkal és hibátlan játékukkal.

A Dunaszekcsői Fúvószenekar harmadik fellépőként került sorra. Izgatottan vártuk, hogy az előttünk bemutatkozó Villányi Fúvószenekar lejjön a színpadról. Feszültség ült az arcokra, mindenki tudta, hogy nagy a tét, sok múlik rajta, hogyan sikerül. Az elmúlt 2 napi próba és az elmúlt 3,5 hónap gyakorlás nem lehet, hogy hiábavaló lett volna. Mindenki ki akarta hozni magából a tőle telhető legtöbbet.

Aztán eljött a pillanat: fokozott fegyelemmel felpakoltunk a színpadra, majd csendben ültünk.

Vártuk, hogy a függöny elhúzódjon. A nézőtér közepén türelmesen várta a zsűri a következő zenekart. Miután bemutatták csapatunkat, elkezdődhetett a műsorunk. A Hopfender marsch-sal indítottunk, amit már jól ismertünk – a zsűri is, ezért alaposan kiveséztük a próbákön, tudtuk, hogy mire kell odafigyelnünk nagyon, nem lehetett „rutinból” játszani. Másodikként a kötelező szám következett, amit nemhogy zsűri előtt, de még közönség előtt sem játszottunk.

Nem egy technikás darab, de a mazurka műfaja eléggé távol áll tőlünk. Ugyanakkor sok gyakorlással, úgy hiszem, sikerült tisztességgel előadni és helytállni. Az Annalina polka, egy általunk régebb óta játszott sváb polka következett, végül pedig a Durch die Luft schnell polkával zártuk műsorunkat, ami szintén itt debütált. Úgy éreztük, a sok próba általi erőfeszítés megérte. Ami benne volt a

zenekarban, azt sikerült megmutatni. Ismét letettünk valamit az asztalra, már csak azzal is, hogy ott voltunk, és megmutathattuk magunkat, a tudásunkat ismét. A 7 zenekar műsora után az ebédé volt a főszerep, majd a közös várakozást ki örömmel töltötte, ki pedig már-már felhőtlen beszélgetésekkel töltötte. Gyorsan eltelt az idő.

Nem sokkal délután 3 óra előtt szóltak, hogy következik az eredményhirdetés. A Landesrat elnöke elmondta, hogy fennállásuk során ilyen színvonalas még nem volt az elmúlt 30 évben a minősítő, minden zenekar kitett magáért, szintet léptünk. Olyan magasra tették a zenekarok a mércét, hogy a zsűri csak hosszas tanácskozás után tudta eldönteni, melyik zenekart milyen érdemmel jutalmazza. Végül a zenekarokat fellépési sorrendben szólítva karnagyunk is megkapta a zsűri elismerését.

Minden befektetett idő és energia, minden erőfeszítés meghozta gyümölcsét: a Dunaszekcsői Fúvószenekar immáron negyedik alkalommal is Arany minősítést ért el!

Óriási gratuláció a zenekar vezetőjének, Alföldi Balázs karnagynak, és a zenekar minden tagjának! Nagy büszkeség számunkra, hogy ilyen nehézségek árán ezzel az eredménnyel térhettünk haza. Bízunk benne, hogy ez új lendületet és új erőt ad a tagok számára a következő időszakra.

Alföldi Balázs a következő szavakkal illette a minősítőt és az azt megelőző felkészülést:

„Úgy gondolom, ez kiemelkedő eredmény, hiszen nemcsak a zenekar számára jelent fontos visszajelzést, hanem a falu hírnevét is öregbíti. A felkészülés nem volt könnyű, akadtak kisebb-nagyobb akadályok, de végül sikeresen vettük ezeket, és eredményesen tudtunk felkészülni. Az együttesen érezhető volt „némi” izgalom, ami természetes jelenség, és sokszor pozitívan hat a produkcióra. A zsűri alapvetően pozitívan értékelte az együttes produkcióját. Kiemelten fontos számunkra, hogy minden esetben építő jellegű, fejlődést segítő visszajelzéseket adjanak. Velünk kapcsolatban is megfogalmaztak néhány kisebb észrevételt, amelyeket természetesen megfogadunk, alaposan átgondolunk, és szükség esetén ezek mentén módosítunk a munkánkon. Összességében elmondható, hogy a zenekar összeszedetten és

koncentráltan játszott, így a fellépésünk a saját mércénk szerint is jól sikerült. Erre alapozva haladunk tovább, és készülünk a következő fellépésekre.”

Június 27-én fennállásunk 15 éves jubileumát ünnepeljük, idén rendhagyóan vendégzenekart is hívunk a rendezvény színesebbé tételéhez. Mindenkit várunk szeretettel! Köszönjük a sok támogatást, szurkolást és motivációt!

A 2026-ban arany minősítést elért Dunaszekcsői Fúvószenekar névsora szólamonként: Alföldi Balázs karnagy. Szárnykürt 1: Schipp Dominik, Petrovits-Rácz Nikolett, Vörös Gergő. Szárnykürt 2: Kiss-Arany Krisztina, Pap Dalma, Vörös Balázs. Esz-klarinét:

Galambosi László, B-klarinét: Kappelmayer Mihály, Kulutác Zoltán, Selymes Rebeka. Tenorkürt: Galambosi László, Jakab Attila. Bariton: Somos Nóra, Gayer Gergő, Hetényi Hédi. Trombita 1: Prucs Lilla, Scheppi Hanna, Trombita 2: Pap Máté, Gayer Gréta. Tuba: Hermann József, Holczer Richárd, Komáromi Leonárdó. Dob-szekció: Petrovits Gergely, Salamon Gábor.

Dunaszekcsői Német Nemzetiségi Táncegyesület

megrendezés
IX. Táncbemutató Délutánját
2026. május 16-án 16:00-kor
Dunaszekcső, Szabadtéri színpad
A belépés díjtalan!
Vendégfellépő: Millich Duo

II. TAVASZ-ZÁRÓ TÁNCDELUTÁN

a
Duna-Gyöngye Néptánc Egyesület
táncdelutánja

2026. május 30.

15 óra - Májusfa kitáncolás a Templomtéren
15:30 - műsor a Szabadtéri színpadon

Vendégfellépő: Fröhling Patrik - harmonika

Szeretettel várunk mindenkit!

A mérgező gyógynövény

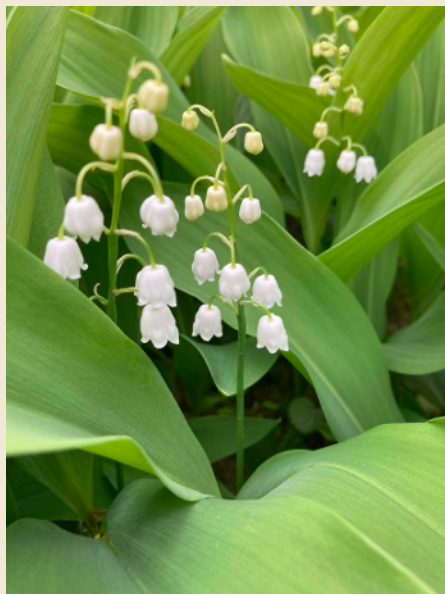
GYÖNGYVIRÁG: (CORVALLARIA MAJALIS)

Virágszirmok - Treutz Éva rovata

Európában és Ázsiában őshonos, de az egész világon elterjedt. Vadon lombos erdők aljnövényeként találkozhatunk vele, ill. minden olyan helyen, ahol nyirkos a talaj, valamint árnyék, de legalább félárnyék található. De kiskertünk üde színfoltja is könnyen lehet ez a kistermetű, élő növény, ha néhány szempontot figyelembe veszünk a telepítésnél. Az árnyékon kívül a humuszban gazdag, jó vízelvezető képességű talajt kedveli, bár napos helyen is megél, - itt a locsolás elengedhetetlen, de a túllöntözést kerülni kell. Különösebb gondozást nem igényel, ősszel érdemes a földje tápanyagtartalmát feljavítani. Betegségekkel, kártevőkkel szemben ellenálló, a hideget jól tűri.

Szaporítani a gyökeres növények áttelepítésével a legegyszerűbb, - kora tavasszal, vagy ősszel. Mivel gyorsan, tarackszerűen terjed, gyökértörzse messzire kúszik, - ajánlatos lekorlátozni a területét, vagy rendszeresen ritkítani a töveket, mert könnyen kiszoríthatja a környezetében lévő virágokat.

Fontos tudni, hogy a gyöngyvirág minden része mérgező, ezért termesztésénél érdemes fokozott figyelemmel eljárni, különösképpen gyermekek és háziállatok közelében, valamint azért is, mert könnyen összetéveszthető a gasztronómiában egyre nagyobb népszerűségnek örvendő medvehagymával.

Mérgező mivolta ellenére a gyöngyvirág gyógynövény is, hatóanyagát a gyógyszeripar használja fel többek között pl. szívgyógyszerekhez, epilepszia, vagy érelmeszesedés ellen. Az illatos virágaiból nyert illóolajokat pedig parfümök, valamint egyéb kozmetikai szerek előállításához használják.

A gyöngyvirág a szeretetet, a hűséget, megbízhatóságot, tisztaságot jelképezi, egyesek szerint szerencsét hoz, de, ha másért nem is, az illata és szépsége miatt mindenképpen érdemes a kertünkben helyet szorítani számára.